Pregaria.cat

Entrada

Fem festa

Era el darrer dia de la feina. Tothom anava de corcoll. Hi havia milers de coses per acabar. El formiguer bullia. Nervis, veu alta, mira de què quedi llest, recorda el currículum dels representats de Toledo, que maca que estàs Mariona, ...etc.
Els primers de marxar van ser els del taller, després els del magatzem i una mica més tard de les 5 de la tarda tancava l'oficina. Cap a les 6 només hi havia llum a la direcció i a les dependències de manteniment. El director general havia marxat el dia abans cap a Turquia amb la seva família. El gerent que era una vertadera màquina de treballar estava immers a l'ordinador, com si res. Cap a les 8 entra la secretària i li diu: Sr. Albert, si li sembla marxo. El gerent la mira per uns moments.... i tant!, com és que t'has quedat fins tant tard?. Volia acabar els protocols..... ah!, ja pots marxar, que demà és festa i comença el pont.
Per uns instants el gerent resta meditatiu, mentre ella tanca la porta. *Demà és festa, quin pal, fora de la feina no sóc ningú, des de que ens vàrem separar de la Maria les festes em resulten absurdes. Avorrides. Buides. Sense interès. Solitàries. I ens vàrem separar per culpa de la feina. Quan estic aquí sóc important. Fora, sóc un desastre. Demà és festa ja veurem com l'omplirem.... i el dilluns, i el dimarts!. No, no, és massa, vindré a treballar... avançaré el balanç... i el dimecres tothom tindrà un nou programa.*

La secretària arriba a casa una hora més tard. Viu a Viladecans i el trànsit estava fatal. Abans de sortir del cotxe resta uns moments pensativa. *Estic cansada. Ha estat un dia horrible. Segur que el Pau i la Mercè m'esperen a dalt amb la mare. Demà... oh, demà farem festa, i també demà passat i l'altre... farem festa. Quan es despertin hi haurà xocolata desfeta amb ensaïmades... anirem amb les bicicletes... farem putxinel·lis... al capvespre aniré a Sant Pere, necessito l'Eucaristia, una mica de silenci, si us plau... serà un diumenge meravellós pels meus fills... i a la nit ja pensarem què fem els dies del pont.*

Viviu sempre contents en el Senyor. Ho repeteixo: viviu contents. Que tothom us conegui com a gent de bon tracte. El Senyor és a prop. No us inquieteu per res. En tota ocasió acudiu a la pregària i a la súplica, presentant a Déu les vostres peticions en acció de gràcies. I la pau de Déu que sobrepassa tot el que podem entendre, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist. *(Filipencs 4,6-7)*